

største Besværigheder til alle Sider har maattet handle. Jeg tror ikke, at man er billig i sin Bedømmelse overfor Myndighederne, naar man fører et Sprog, som om den oprørke Bevægelse havde fundet Sted i et Land, hvor Kommunikationen var let, og hvor en Styrke af en betydelig Størrelse kunde drages til, og hvor overhovedet de sociale Forhold stillede de os bekendte Midler til Raadighed. Jeg tror, at man for meget har glemt, at der her er Tale om en Begivenhed paa fjerne Der, hvor alle Forhold, og ikke mindst de sociale, gjøre det overmaade vanskeligt at træde tempeligt op imod saadanne løsladte Jurier, som det piensynlig har været, der have staaet i Spidsen for disse Oprørsbevægelser. Ikke desto mindre vilde jeg finde det fuldstændig i sin Orden, om man vilde sige, at Guvernørens Meddelelser her til Lige fra første Begyndelse af og indtil denne Dag have været i paafaldende Grad lafoniste, at de give ikke noget fuldstændigt og sammenhængende Billede af, hvad der er passeret, og at man ikke ved Hjælp af dem er i Stand til at fælde nogen virkelig Dom om Anledningerne til Oprøerne og Berettigelsen af de Skridt, der ere gjorte imod dem. Ligeledes kan jeg heller ikke negte, at naar Guvernøren har fundet sig foranlediget til et saadant Skridt som dette, at nedsætte Standretter, som kun idømme een Straf, nemlig Livsstraf, og som handle med Tilføjelse af de almindelige Regler for Lovmaal og Dom, er dette et Forhold, som vel kan være egnet til Undersøgelse. Jeg tror ganske vist ikke, at man, som det ærede Medlem for Møen (Bojzen), kan sige, at det var ganske overflødigt at foretage et saadant Skridt, eller at det maatte være nok, at man havde studt ind imellem Oprørerne, saalænge Bevægelserne vedvarede, men at, da de vare forbi, ophørte Nødvendigheden af at gribe ind med en saadan Energi. Jeg tror tværtimod, at det maa erkjendes, at det var af højeste Vigtighed til Bevarelse af fremtidig Rolighed paa Derne, at Hovedmændene, Hovedlederne for de Oprin, der havde fundet Sted, hurtigt og energisk fik at føle Statens straffende Myndighed, og at saadanne Foranstaltninger kunne i den højeste Grad være paabudne af Hensyn til den almindelige Sikkerhed. Jeg tror navnlig, at det ærede Medlem for Møen havde fuldstændig Ret, naar han sagde, at den eneste Følge af disse Standretter havde været den, at man derved havde studt alle de Folk, der bedst kunne give Oplysning om, hvorledes hele Sammenhængen havde været. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem mente, at dette skulde forstaaes som en Insinuation om, at man havde studt disse Folk, for at blive af med besværlige Bidner. (Bojzen: Nei, paa ingen Maade!). Vel! Ordene kunde være opfatte paa den Maade, og det er mig derfor kjært, at det ærede Medlem selv erkjender, at dette ikke har været hans Tankegang. Men hvor-

ledes dette end maatte forholde sig, er det sandt, at Begivenheder af denne Art synes særdeles stikfede til at underkastes en almindelig upartisk og rolig Undersøgelse, og desfor man vil se hen til, hvad der er sket andre Steder, tror jeg ogsaa, man vil finde, at saadanne Undersøgelser ere blevne ansete for at være en nødvendig Konsekvens, hvor lignende oprørke Bevægelser have fundet Sted. Flere af de engelske Der have været Gjenstand for ganske den samme Art af Reageropstande, nogle mere blodige, andre mindre blodige, som dem, der have fundet Sted paa St. Croix, og i alle Tilfælde er der vistnok blevet nedsat særlige Undersøgelseskommissioner, der have haft det Hverv at tage alle der hen hørende Forhold under Prøvelse. Heller ikke vilde man i et saadant Skridt fra Regjeringens Side kunne se nogen Tilfjendegivelse af Mistillid til Myndighederne paa Den; tværtimod, det maa være disse Myndigheders eget Dnske, at deres Færd bliver fuldstændigt undersøgt, og at de mange dels urigtige Nygter, dels uretfærdige Domme, der snige sig rundt i Krogene, kunde blive prøvede offentlig og komme til fuld Klarhed, og om det end maatte vise sig, at der, hvad der er rimeligt, i en eller anden Enkelthed kan være begaaet Feil, at dog den hele Opræden har været forstandig, energisk og fri for det Præg af Grusomhed, som nogle ærede Talere synes at ville hæfte paa Myndighedernes Opræden. En saadan Undersøgelse af, hvad der senest er foregaaet paa de vestindiske Der, synes mig derfor at være i højeste Grad ønskelig, og dette er et af de Punkter, om hvilket jeg ikke kan tro andet, end at vi maa kunne komme til Enighed med Regjeringen, saa meget mere som Skridt i denne Retning synes at maatte kunne forenes med de andre Niemed, der her ere fremdragne som særlig vigtige. Det er blevet berørt, at de Forhold, der overhovedet findesovre paa St. Croix, trænge til at bedømmes af Andre end de Folk, der selv som Plantere, Embedsmænd eller Arbejdere ere Parter i denne Sag, og jeg tror lige som flere ærede Medlemmer, at der virkelig er Trang til en saadan grundig og upartisk Undersøgelse af disse Forhold. Meget Uenighed hersker om disse; medens Nogle saaledes betragte Arbejder-Regulativerne — lad mig tage det som Exempel — som omtrent den uheldigste Ordning, der kan findesovre paa Derne, og medens denne Anskuelse endog, som vi ere minde om, tiltrædes af Embedsmænd og Plantere, er der paa den anden Side andre Folk, der kjende nøie til St. Croix, og som staa i den faste Overbevisning, at Arbejder-Regulativerne ere i højeste Grad velgjørende, ikke alene for Plantere, men ganske særlig for Negerbefolkningen, og som tro at kunne drage Slutninger af Negerbefolkningens hele Liv og Tilstand paa Derne, der vise Berettigelsen af Arbejder-Regulativerne. Dette er et Spørgsmaal, som egner sig til grundig Undersøgelse.